

и рече: Напълни врътищата на человекитѣ съ храна, колкото могатъ да понесатъ, и тури среброто всѣкому въ устие-
2 то на врътището му. И тури чашата ми, сребърната ми чаша, въ устието на врътището на най-младия, и среброто на житото му. И стори споредъ словото което рече Иосифъ.

3 На утринъта като съвна, изпратиха се
4 человекитѣ и ослитѣ имъ. А когато излѣзоха изъ града, прѣди да се отдалечатъ много, рече Иосифъ на домашния си настойникъ: Стани та тичай слѣдъ человекитѣ; и като ги стигнешъ речи имъ: Защо въздадохте зло вмѣсто добро?

5 Не е ли тая *чашата* изъ която пие господарьтъ мой, и съ която още и гадае?

6 Злѣ сторихте което сторихте. И като ги

7 стигна рече имъ тѣзи думи. А тѣ му рекоха: Защо господарьтъ нашъ говори таквизъ думи? Да не бжде рабитѣ ти да

8 сторятъ таквозъ нѣщо. Ето среброто което намѣрихме въ устието на врътищата си, върнахме ти го отъ Ханаанската земя; и какъ щѣхме открадна изъ дома на господаря ти сребро или злато?